

Práci předložila studentka: Silvie Młynarczyková

Název práce:

ÚVOD DO PRÁCE S HLASEM UČITELE 1. STUPNĚ ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Vedoucí práce: Mgr. Ivana Vostárková

Oponent práce: Mgr. Pavla Sovová, Ph.D.

Jako svou výchozí motivaci pro volbu tématu autorka uvádí osobní zkušenost s hlasovými nároky učitelské profese. Hlasovému projevu učitele se zpravidla nevěnuje mnoho pozornosti. Jen výjimečně se nějaká forma hlasové přípravy objevuje ve studijních plánech fakult připravujících učitele. V kontrastu s touto skutečností bývá velký zájem o semináře DVPP zaměřené na hygienu hlasu. Určitě je řada učitelů, kteří pomoc v oblasti hlasového zdraví potřebují. Pokládám proto za velmi přínosné, že si Silvie Młynarczyková dané téma pro svou bakalářskou práci vybrala. Škoda, že celkové zpracování tématu zůstalo na velmi povrchní úrovni.

Cíl práce autorka formuluje už v abstraktu - *nabídnout vhled do základní problematiky hlasové výchovy pedagogů prvního stupně základní škol*. Tento cíl byl naplněn částečně – praktická část práce sice popisuje konkrétní cyklus lekcí hlasové výchovy šesti učitelek, které na 1. stupni ZŠ působí, ale teoretická část sleduje problematiku primární pedagogiky nedůsledně.

Práce je členěna do pěti kapitol. Po velmi stručném vymezení pojmu hlasová výchova s oporou o relevantní autory následuje druhá kapitola *Hlas jako prostředek komunikace*. Zde se však obsah týká spíše různých aspektů, které hlasový projev ovlivňují (dech, emoce, stres, osobnost). Ani v další kapitole neodpovídá název *Osobní zkušenosti a reflexe* obsahu, protože se jedná pouze o popisný přehled autorčiných studijních zkušeností. Z hlediska sledované problematiky je zajímavá podkapitola *Praxe*, kde se již objevuje (byť v minimální míře) autorčina reflexe zkušeností z pedagogické role. Reflexi studijních

zkušeností s různým přístupem k hlasové výchově ve skutečnosti nacházíme až v kapitole *Analýza zkušeností*. Poslední kapitola *Projekt a jeho realizace* tvoří těžiště a hlavní přínos práce.

Text práce je přehledně členěn, výjimečně se objevují gramatické chyby (např. na str. 17 podkapitola 3.2.1 – druhá věta; str. 26 podkapitola 5.4 – *silmulace*). Volba jazykových prostředků neodpovídá odbornému stylu, charakter textu je spíše popularizační. Seznam zdrojů obsahuje 13 publikací, jeden rozhlasový pořad a jako zdroj je uvedena i účast autorky na seminářích I. Vostárkové a J. Lössla.

Jak jsem uvedla v úvodu posudku, celkově práci chybí důkladnost. Citelné je to v prvních dvou kapitolách, kde jsou pojmy opravdu jen nastíněny. Není např. zcela jasné, proč si autorka vybírá jen některé z mnoha faktorů ovlivňující hlas, termíny „autorita“ či „osobnost“ jsou vymezeny až útržkovitě.

Velmi oceňuji volbu tématu a realizaci projektu, který v kontextu bakalářské práce lze chápat jako pedagogický experiment. Byť i v této části postrádám důkladnější a důslednější přístup - přivítala bych u obhajoby například aspoň jednu ukázkou původní přípravy na nějakou lekci, ukázkou reflexí účastnic, přesnější popis metodologie – jak autorka dospěla k charakteristikám účastnic, jak účastnice psaly reflexe, jak autorka práce reflexe zpracovávala. Kladně hodnotím jednoznačný přínos projektu pro praxi. Publikované skutečnosti dokládají, že autorka je schopna využít své znalosti a dovednosti, reflektovat svou vlastní práci a tvořivě k ní přistupovat. Práci doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnocení D.

Plzeň, 11.6.2019

Mgr. Pavla Sovová, Ph.D.
